II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2015/322,

2. märts 2015,

11. Euroopa Arengufondi rakendamise kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut ja Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse ühelt poolt Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide rühma ning teiselt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahelist koostöölepingut, ([1]) nii nagu seda on muudetud („AKV-ELi partnerlusleping"),

võttes arvesse sisekokkulepet nõukogus kokku tulnud Euroopa Liidu liikmesriikide valitsuste esindajate vahel Euroopa Liidu abi rahastamise kohta mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) alusel vastavalt AKV-ELi partnerluslepingule ning finantsabi eraldamise kohta nendele ülemeremaadele ja -territooriumidele, mille suhtes kohaldatakse Euroopa Liidu toimimise lepingu neljandat osa ([2]) („sisekokkulepe"), eriti selle artikli 10 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Investeerimispanga arvamust

ning arvestades järgmist:

(1) AKV-ELi ministrite nõukogu otsusega nr 1/2013 ([3]) kehtestati koostööks Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna („AKV") riikidega aastateks 2014–2020 mitmeaastane finantsraamistik, lisades AKV-ELi partnerluslepingusse uue Ic lisa.

(2) Sisekokkuleppega määratakse kindlaks 11. Euroopa Arengufondi („EAF") erinevad rahastamispaketid, jaotamispõhimõtted ja 11. EAFi osamaksud, luuakse EAFi komitee ja investeerimisrahastu komitee ning määratakse kindlaks kõnealustes komiteedes kohaldatavad häälte arvutamise ja kvalifitseeritud häälteenamuse eeskirjad.

(3) Lisaks määratakse sisekokkuleppega kindlaks liidu abi AKV riikide rühmale („AKV riigid") (välja arvatud Lõuna-Aafrika Vabariik) ning ülemeremaadele ja -territooriumidele („ÜMTd") seitsmeaastaseks ajavahemikuks (2014–2020) kogusummas 30 506 miljonit eurot, mida rahastatakse liikmesriikide osamaksudest. Sellest summast eraldatakse 29 089 miljonit eurot AKV riikidele kooskõlas AKV-ELi partnerluslepingu Ic lisas osutatud mitmeaastase finantsraamistikuga aastateks 2014–2020, 364,5 miljonit eurot ÜMTdele ning 1 052,5 miljonit eurot komisjonile EAFi kavandamise ja rakendamisega seotud kulude katteks; sellest vähemalt 76,3 miljonit eurot eraldatakse komisjonile sisekokkuleppe artikli 6 lõikes 3 osutatud EAFi programmitöö mõju suurendavateks meetmeteks.

(4) 11. EAFi vahendite eraldamine ÜMTdele on reguleeritud nõukogu otsusega 2013/755/EL ([4]) ning selle rakenduseeskirjade ja hilisemate ajakohastamistega.

([1]) EÜT L 317, 15.12.2000, lk 3.
([2]) ELT L 210, 6.8.2013, lk 1.
([3]) ELT L 173, 26.6.2013, lk 67.
([4]) Nõukogu 25. novembri 2013. aasta otsus 2013/755/EL ülemeremaade ja -territooriumide Euroopa Liiduga assotsieerimise kohta (ÜMTde assotsieerimise otsus) (ELT L 344, 19.12.2013, lk 1).

(5) Meetmeid, mis on hõlmatud nõukogu määrusega (EÜ) nr 1257/96 ([1]) ja mis on selle määruse kohaselt rahastamiskõlblikud, tohib rahastada 11. EAFist ainult erandjuhtudel, kui selline abi on vajalik koostöö jätkumise tagamiseks, et väljuda kriisiolukorrast ja saavutada arenguks stabiilsed tingimused, ning kui meetmeid ei ole võimalik rahastada liidu üldeelarvest.

(6) Nõukogu võttis 11. aprillil 2006 vastu põhimõtte rahastada EAFist Aafrika rahutagamisrahastut ning leppis kokku rahastu tulevased rakendusmehhanismid ja struktuuri.

(7) Peale selle on AKV riikidel õigus saada liidu abi temaatilistest programmidest, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 233/2014, ([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 234/2014, ([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 230/2014, ([4]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 235/2014 ([5]). Kõnealused programmid peaksid pakkuma lisandväärtust 11. EAFi raames rahastatavatele programmidele, olema nendega kooskõlas ja täiendama neid.

(8) Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1288/2013 ([6]) põhjenduses 8 osutatule võib kõrghariduse rahvusvahelise mõõtme edendamiseks eraldada Euroopa Arengufondist sellekohaste reguleerivate eeskirjade kohaselt vahendeid õpialaseks liikuvuseks väljaspool ELi asuvatesse riikidesse või asuvatest riikidest ning nende riikide ametiasutuste, institutsioonide ja organisatsioonidega tehtava koostöö ja peetava poliitilise dialoogi tarvis. Nende vahendite kasutamise suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1288/2013 sätteid.

(9) Veelgi tuleks soodustada AKV riikide, ÜMTde ja liidu äärepoolseimate piirkondade vahelist piirkondlikku koostööd. Kooskõlas sisekokkuleppe artikli 10 lõikega 1 peaks 11. EAFi rakendusmäärus hõlmama asjaomaseid meetmeid, mis võimaldavad ette näha võrdses ulatuses vahendeid 11. EAFist ja Euroopa Regionaalarengufondist, et rahastada koostööprojekte nii liidu äärepoolseimate piirkondade ja AKV riikide kui ka Kariibi mere, Lääne-Aafrika ja India ookeani piirkonna ÜMTde vahel, eelkõige selliste projektide ühisjuhtimisel kasutatavaid lihtsustatud mehhanisme.

(10) 11. EAFi rakendamiseks tuleks kehtestada abi kavandamise, läbivaatamise ja heakskiitmise menetlus ning abi kasutamise järelevalve üksikasjalikud eeskirjad.

(11) 22. detsembri 2005. aasta Euroopa konsensus arengu küsimuses ja nõukogu 14. mai 2012. aasta järeldused „Muutuste kava ELi arengupoliitika mõju suurendamiseks" peaksid moodustama 11. EAFi kavandamisel ja rakendamisel aluseks võetava üldise poliitikaraamistiku, kuhu kuuluvad ka abi tõhusust käsitlevad rahvusvaheliselt kokku lepitud põhimõtted, mis on sätestatud näiteks abi tõhusust käsitlevas Pariisi deklaratsioonis (2005), ELi tegevusjuhendis vastastikuse täiendavuse ja tööjaotuse kohta arengupoliitikas (2007), ELi suunistes Accra tegevuskava jaoks (2008), ELi ühistes seisukohtades, sealhulgas ELi läbipaistvusgarantii ning muude läbipaistvuse ja vastutuse aspektide kohta, Busanis toimunud neljandaks kõrgetasemeliseks foorumiks abi tõhususe teemal, mille tulemusel lepiti muu hulgas kokku Busani foorumi lõppdokumendis (2011), soolise võrdõiguslikkuse tegevuskavas välistegevuse jaoks (2010) ja ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsioonis, millega liit on ühinenud.

(12) Nõukogu võttis 14. mail 2012 vastu järeldused teemal „Tulevane lähenemisviis kolmandatele riikidele antavale ELi eelarvetoetusele". Nõukogu teatas kõnealustes järeldustes, et ta on pühendunud eelarvetoetuse tõhusale kasutamisele vaesuse vähendamise ja riikide süsteemide kasutamise toetamiseks, abi prognoositavuse suurendamiseks ning arengupoliitika ja -reformide omaluse suurendamiseks partnerriikides kooskõlas Euroopa arengukonsensuse, muutuste kava ja rahvusvahelise abi tõhususe tegevuskavaga.

([1]) Nõukogu 20. juuni 1996. aasta määrus (EÜ) nr 1257/96 humanitaarabi kohta (EÜT L 163, 2.7.1996, lk 1).

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2014. aasta määrus (EL) nr 233/2014, millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend aastateks 2014–2020 (ELT L 77, 15.3.2014, lk 44).

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2014. aasta määrus (EL) nr 234/2014, millega luuakse partnerluse rahastamisvahend koostööks kolmandate riikidega (ELT L 77, 15.3.2014, lk 77).

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2014. aasta määrus (EL) nr 230/2014, millega luuakse stabiilsuse ja rahu edendamise rahastamisvahend (ELT L 77, 15.3.2014, lk 1).

([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 235/2014, 11. märts 2014, millega luuakse rahastamisvahend demokraatia ja inimõiguste jaoks kogu maailmas (ELT L 77, 15.3.2014, lk 85).

([6]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1288/2013, millega luuakse „Erasmus+": liidu haridus-, koolitus-, noorte- ja spordiprogramm ning tunnistatakse kehtetuks otsused nr 1719/2006/EÜ, nr 1720/2006/EÜ ja nr 1298/2008/EÜ (ELT L 347, 20.12.2013, lk 50).

(13) Liit peaks edendama terviklikku lähenemisviisi kriisile ja suurõnnetustele reageerimisel ning konfliktidest mõjutatud ja ebakindlates olukordades, kaasa arvatud üleminekuolukorrad. Kõnealune lähenemisviis peaks eelkõige toetuma nõukogu järeldustele julgeoleku ja arengu kohta, liidu meetmete kohta ebakindlates olukordades ja konfliktiennetuse kohta ning nende põhjal tehtud asjakohastele järeldustele. Liit peaks kohaldama lähenemisviisi ja põhimõtteid, mis tulenevad uuest kokkuleppest tegevuse kohta ebakindlates riikides. Samuti peaks see aitama tagada sobiliku tasakaalu julgeolekualaste, diplomaatiliste, arengualaste ja humanitaarsete lähenemisviiside vahel ning siduda lühiajalise reageerimise pikaajalise institutsioonilise toetusega.

(14) Nõukogu märkis oma 12. detsembri 2013. aasta järeldustes, milles käsitleti komisjoni aruannet „ELi toetus demokraatlikule valitsemistavale, keskendudes valitsemisalgatusele", et olenemata partnerriikide vajadustest ja liidu võetud kohustusest eraldada prognoositaval määral vahendeid, võivad stiimulitel põhinevat lähenemisviisi järgiva programmide väljatöötamise elemendid anda tõuke edusammudeks ja tulemusi seoses demokraatliku valitsemistava kujundamisega ning neid peaks dünaamiliselt kohandama vastavalt võetud kohustuste tasemele ja inimõiguste, demokraatia, õigusriigi ja hea valitsemistavaga seoses tehtud edusammudele. Nõukogu märkis samuti, et kuigi finantsstiimulid ei ole demokraatlike reformide käivitamiseks piisavad, toimib stiimulitel põhinev lähenemisviis kõige paremini, kui on tagatud kriitilisel määral rahastamine, et genereerida märkimisväärne mõju ja tulemused, ning kui eraldatavad vahendid on liidu tegevuse ulatuslikuma strateegia osaks. Stiimulitel põhineva lähenemisviisi puhul tuleks arvesse võtta tulemustel põhinevate mehhanismidega (näiteks 10. EAFi valitsemistava algatus) seoses varem saadud kogemust ja õppetunde.

(15) 2013. aasta jooksul toimus 10. EAFi sisekokkuleppe [1] raames loodud EAFi komitees mitmeid esialgseid arvamuste vahetusi 11. EAFi mitmeaastaste soovituslike eraldiste kindlaksmääramiseks kasutatava meetodi üle. Kõnealused arutelud lõid aluse riiklike soovituslike eraldiste lõplikuks heakskiitmiseks.

(16) Liit peaks otsima võimalusi olemasolevate vahendite kõige tõhusamaks kasutamiseks, et saavutada välistegevuses optimaalne mõju. See tuleks saavutada liidu välistegevuse vahendite sidususe ja täiendavuse abil ning vajadusel kasutades finantsvõimendusega rahastamisvahendeid. Samuti peaks liit seadma eesmärgiks tagada liidu arengukoostööpoliitika kujundamisel, strateegilisel kavandamisel ja meetmete rakendamisel sidusus oma välistegevuse muude valdkondadega.

(17) Võitlemine kliimamuutustega ja keskkonnakaitse on keerulised ülesanded, millega liit silmitsi seisab ja mille puhul on tungiv vajadus rahvusvaheliselt tegutseda. Vastavalt sihile, mille komisjon seadis oma 29. juuni 2011. aasta teatises „Euroopa 2020. aasta strateegia aluseks olev eelarve", milles tõstetakse esile liidu kohustust edendada oma sise- ja välispoliitikas arukat, kaasavat ja jätkusuutlikku majanduskasvu, koondades majandusliku, sotsiaalse ja keskkonnaalased sambad, peaks käesolev määrus aitama võimalikult hästi kaasa eesmärgile suunata vähemalt 20 % liidu koguvahenditest kliimameetmetele, pidades samal ajal kinni AKV-ELi partnerluslepingus sätestatud ELi ja AKV riikide partnerluse põhimõttest. Vähese CO_2-heitega ja kliimamuutustele vastupanuvõimelise ühiskonnaga seotud meetmed peaksid mõju suurendamiseks võimaluse korral üksteist toetama.

(18) Liit ja liikmesriigid peaksid parandama oma arengukoostööpoliitika järjepidevust ja vastastikust täiendavust, eelkõige järgides partnerriikide ja -piirkondade prioriteete riiklikul ja piirkondlikul tasandil. Selleks, et liidu ja liikmesriikide arengukoostööpoliitika üksteist täiendaks ja tugevdaks, on asjakohane teha tööd ühise mitmeaastase kavandamise ja kohalikul tasandil sellele järgnevate sammude suunas, eelkõige seoses ühise analüüsimise, ühise reageerimise, tööjaotuse, soovituslike rahaeraldiste ning vajadusel ühise tulemuste raamistikuga.

(19) 2007. aasta detsembris toimunud ELi ja Aafrika tippkohtumisel võeti kasutusele Aafrika ja ELi strateegiline partnerlus, mida kinnitati 2010. aasta novembris aset leidnud ELi ja Aafrika tippkohtumisel. Samuti võttis nõukogu 19. novembril 2012 vastu järeldused Kariibi mere piirkonna – ELi ühise partnerlusstrateegia kohta, mis asendasid nõukogu 11. aprilli 2006. aasta järeldused ELi – Kariibi mere piirkonna partnerluse kohta. Vaikse ookeani piirkonna puhul võttis nõukogu 14. mail 2012 vastu järeldused ELi ja Vaikse ookeani piirkonna arengupartnerluse uutmise kohta, millega ajakohastati ja täiendati 2006. aastal (nõukogu 17. juuli 2006. aasta järeldustes) vastu võetud strateegiat.

(20) Liidu finantshuve tuleks kaitsta proportsionaalsete meetmete abil kogu kulutsükli vältel. Need meetmed peavad muu hulgas hõlmama eeskirjade eiramise juhtumite ärahoidmist, avastamist ja uurimist, kadumaläinud, alusetult väljamakstud või valesti kasutatud summade tagasinõudmist ning vajaduse korral karistusi. Kõnealused meetmed tuleks ellu viia kooskõlas rahvusvaheliste organisatsioonide ja kolmandate riikidega sõlmitud kohaldatavate kokkulepetega.

[1] Sisekokkulepe nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate vahel ühenduse abi rahastamise kohta mitmeaastase finantsraamistiku (2008–2013) alusel vastavalt AKV-EÜ koostöölepingule ning finantsabi eraldamise kohta nendele ülemeremaadele ja -territooriumidele, mille suhtes kohaldatakse EÜ asutamislepingu neljandat osa (ELT L 247, 9.9.2006, lk 32).

(21) Euroopa välisteenistuse korraldus ja toimimine on määratud kindlaks nõukogu otsuses 2010/427/EL ([1]),

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

EESMÄRGID JA ÜLDPÕHIMÕTTED

Artikkel 1

Eesmärgid ja rahastamiskõlblikkuse kriteeriumid

1. AKV riikide ja piirkondadega 11. EAFi raames tehtav geograafiline koostöö tugineb AKV-ELi partnerluslepingu üldsätetes esitatud eesmärkidele, aluspõhimõtetele ja väärtustele.

2. Eelkõige ning liidu välistegevuse põhimõtete ja eesmärkide, Euroopa arengukonsensuse ja muutuste kava ning nende hilisemate muudatuste ja täienduste raamistikus

a) on käesoleva määruse raames tehtava koostöö põhieesmärk vähendada ja pikas plaanis kaotada vaesus;

b) aitab käesoleva määruse raames tehtav koostöö samuti

   i) edendada säästvat ja kaasavat majanduslikku, sotsiaalset ja keskkonnaalast arengut,

   ii) tugevdada ja toetada demokraatiat, õigusriigi põhimõtteid, head valitsemistava, inimõigusi ja rahvusvahelise õiguse asjaomaseid põhimõtteid ning

   iii) rakendada õigustel põhinevat lähenemisviisi, mis hõlmab kõiki inimõigusi.

Esimeses lõigus osutatud eesmärkide täitmist mõõdetakse asjakohaste näitajatega, sealhulgas inimarengu näitajatega, milleks on kõnealuse lõigu punkti a puhul eelkõige 1. aastatuhande arengueesmärk ja kõnealuse lõigu punkti b puhul 1.–8. aastatuhande arengueesmärk ning pärast 2015. aastat muud näitajad, milles liit ja liikmesriigid on rahvusvahelisel tasandil kokku leppinud.

3. Abi kavandamisel jälgitakse, et Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) arenguabi komitee kehtestatud ametliku arenguabi kriteeriumid oleksid täidetud võimalikult suures ulatuses, võttes arvesse liidu eesmärki tagada, et ajavahemikul 2014–2020 loetaks vähemalt 90 % tema üldisest välisabist ametlikuks arenguabiks.

4. Käesoleva määruse alusel ei rahastata põhimõtteliselt meetmeid, mis on hõlmatud nõukogu määrusega (EÜ) nr 1257/96 ja mis on selle määruse alusel rahastamiskõlblikud, välja arvatud juhul, kui see on vajalik koostöö jätkumise tagamiseks, et väljuda kriisiolukorrast ja saavutada arenguks stabiilsed tingimused. Sellistel juhtudel pööratakse erilist tähelepanu selle tagamisele, et humanitaar-, taastus- ja arenguabi on üksteisega tõhusalt seotud ning aitavad kaasa katastroofiohu vähendamisele ning vastupanuvõime suurendamisele.

Artikkel 2

Üldpõhimõtted

1. Käesoleva määruse rakendamisel tagatakse kooskõla liidu välistegevuse muude valdkondadega ja muude liidu asjakohaste strateegiatega ning poliitikavaldkondade arengusidusus kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikliga 208. Selleks tuginevad käesoleva määruse alusel rahastatavad meetmed, kaasa arvatud Euroopa Investeerimispanga (EIP) hallatavad meetmed, koostööstrateegiatele, mis on sätestatud sellistes dokumentides nagu liidu ning asjaomaste kolmandate riikide ja piirkondade kokkulepped, deklaratsioonid ja tegevuskavad, ning liidu otsustele, erihuvidele, poliitilistele prioriteetidele ja strateegiatele.

2. Liit ja liikmesriigid töötavad mitmeaastase ühise kavandamise suunas, mis tugineb partnerriikide vaesuse vähendamisele või samaväärsetele arengustrateegiatele. Nad võivad tegutseda ühiselt, sealhulgas analüüsida ühiselt strateegiaid, milles määratakse kindlaks prioriteetsed sekkumisvaldkonnad ja tööjõu riigisisene jaotus, ning neile strateegiatele reageerida, kasutades rahastajaid kaasavaid ühiseid missioone ning kaasrahastamise ja delegeeritud koostöö korda.

([1]) Nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsus 2010/427/EL, millega määratakse kindlaks Euroopa välisteenistuse korraldus ja toimimine (ELT L 201, 3.8.2010, lk 30).

3. Liit edendab ülemaailmsete probleemide mitmepoolset käsitlusviisi ning teeb selles küsimuses liikmesriikide ja partnerriikidega koostööd. Vajaduse korral hõlbustab ta koostööd rahvusvaheliste organisatsioonide ja organitega ning teiste kahepoolsete rahastajatega.

4. Liidu ja selle liikmesriikide ning partnerriikide suhete puhul austatakse ja edendatakse selliseid ühiseid väärtusi nagu inimõigused, demokraatia ja õigusriigi põhimõte, samuti omavastutuse ja vastastikuse vastutuse põhimõte. Partneritele antavat toetust kohandatakse vastavalt nende arengualasele olukorrale ja pühendumusele ning edusammudele inimõiguste, demokraatia, õigusriigi põhimõtte ja hea valitsemistava vallas.

Peale selle võetakse suhetes partnerriikidega arvesse nende pühendumist ning varasemat tegevust rahvusvaheliste lepingute ja liiduga sõlmitud lepinguliste suhete rakendamisel, sealhulgas rände valdkonnas vastavalt AKV-ELi partnerluslepingus sätestatule.

5. Liit edendab kooskõlas parimate rahvusvaheliste tavadega tõhusat koostööd partnerriikide ja -piirkondadega. Võimaluse korral viib liit oma abi vastavusse partnerriikide riiklike või piirkondlike arengustrateegiatega, reformipoliitika ja -korraga ning toetab demokraatlikku omavastutust ning riigi ja vastastikust vastutust. Selleks edendab liit

a) arenguprotsessi, mis on läbipaistev ja mida juhib või reguleerib partnerriik või -piirkond, parandades sealhulgas kohalikke eriteadmisi;

b) õigustel põhinevat lähenemisviisi, mis hõlmab kõiki inimõigusi, nii kodanike, poliitilisi, majanduslikke, sotsiaalseid kui ka kultuurilisi õigusi, et integreerida inimõiguste põhimõtted käesoleva määruse rakendamisse, aidata partnerriike oma rahvusvaheliste inimõigustealaste kohustuste täitmisel ning toetada õiguste omajate suutlikkust oma õigusi nõuda, pöörates erilist tähelepanu vaestele ja haavatavatele rühmadele;

c) partnerriikide elanike mõjuvõimu, kaasavaid ja osalust soodustavaid arengu käsitlusviise ning kõikide ühiskonnarühmade laialdast kaasamist arenguprotsessi ning riigisisesesse ja piirkondlikku dialoogi, sealhulgas poliitilisse dialoogi. Erilist tähelepanu pööratakse liikmesriikide parlamentide, kohalike asutuste ja kodanikuühiskonna vastavatele ülesannetele, muu hulgas seoses osaluse, järelevalve ja vastutusega;

d) tõhusaid koostööviise ja -vahendeid, mis on kooskõlas OECD arenguabi komitee parimate tavadega, sealhulgas selliste uuenduslike vahendite kasutamist nagu teatud valdkondades ja riikides toetuste ja laenu kombineerimine muude riskijagamismehhanismidega ning erasektori kaasamist, võttes asjakohaselt arvesse võla jätkusuutlikkust ja selliste mehhanismide arvu ning nõuet teha korrapäraselt mõjuhindamisi kooskõlas käesoleva määruse eesmärkidega, eelkõige vaesuse vähendamise ja konkreetsete eelarveliste toetusmehhanismide suhtes, näiteks riigi ülesehitamise lepingud. Kõik programmid, sekkumised ning koostööviisid ja -vahendid kohandatakse iga partnerriigi või -piirkonna konkreetsetele vajadustele, keskendudes programmipõhistele käsitlusviisidele, abi prognoositavale rahastamisele, erasektori (sealhulgas kohaliku erasektori) vahendite kasutamisele, üldisele ja mittediskrimineerivale juurdepääsule põhiteenustele ning riikide süsteemide arendamisele ja kasutamisele;

e) siseriikliku tulu kasutamist ja partnerriikide eelarvepoliitika tugevdamist, et vähendada vaesust ja sõltuvust abist;

f) poliitika ja kavandamise mõju parandamist rahastajate tegevuse koordineerimise, järjepidevuse tagamise ja ühtlustamise kaudu (et saavutada koostoime ning vältida kattumist ja dubleerimist, parandada vastastikust täiendavust ja toetada kõikidele rahastajatele avatud algatusi) ning koordineerimise kaudu partnerriikides ja -piirkondades, kasutades kokkulepitud suuniseid ning koordineerimise ja abi tõhususe parimate tavade põhimõtteid;

g) arengule suunatud, tulemuspõhiseid käsitlusviise, sealhulgas selliste läbipaistvate ja riigi juhitavate tulemusraamistike kaudu, mis põhinevad rahvusvaheliselt kokku lepitud eesmärkidel ning võrreldavatel ja koondatavatel näitajatel, näiteks aastatuhande arengueesmärkide näitajatel, et hinnata ja edastada arenguabi tulemusi, sealhulgas väljundeid ja mõju.

6. Liit toetab vastavalt vajadusele kahepoolse, piirkondliku ja mitmepoolse koostöö ja dialoogi, partnerluslepingute arengumõõtme ning kolmepoolse koostöö elluviimist. Liit edendab koostööd lõuna-lõuna suunal.

7. Oma tegevuses arengualase koostöö valdkonnas tugineb liit vajaduse korral liikmesriikide kogemustele seoses reformide ja üleminekuga, jagades neid kogemusi ja võttes neist õppust.

8. Liit vahetab korrapäraselt teavet partnerluses osalejatega kooskõlas AKV-ELi partnerluslepingu artikliga 4.

II JAOTIS

KAVANDAMINE JA VAHENDITE ERALDAMINE

Artikkel 3

Vahendite eraldamise üldraamistik

1. Komisjon määrab mitmeaastased soovituslikud eraldised iga AKV riigi ja piirkonna ning AKV-sisese koostöö jaoks kindlaks AKV-ELi partnerluslepingu IV lisa artiklites 3, 9 ja 12c sätestatud kriteeriumide alusel, lähtudes sisekokkuleppe artiklis 2 sätestatud rahalistest piirangutest.

2. Riikide soovituslike eraldiste kindlaksmääramisel rakendatakse diferentseeritud käsitlusviisi, et tagada partnerriikidele nende olukorda arvestav konkreetne koostöö, mis põhineb

a) nende vajadustel,

b) nende suutlikkusel luua rahalisi vahendeid ja tagada neile juurdepääs ning suutlikkusel abi kasutada;

c) nende kohustustel ja tulemustel ning

d) liidu abi võimalikul mõjul.

Vahendite jaotamisel eelistatakse riike, kes seda enim vajavad, eelkõige vähim arenenud riike, väikese sissetulekuga riike ning kriisi-, kriisijärgses, ebakindlas või haavatavas olukorras olevaid riike.

Vastavalt artikli 7 lõikes 2 osutatule kohandab liit oma abi dünaamiliste, tulemustele suunatud ja riigipõhiste meetmete kaudu vastavalt riigi olukorrale ja pühendumusele ning edusammudele seoses selliste küsimustega nagu hea valitsemistava, inimõigused, demokraatia, õigusriigi põhimõte ja riigi suutlikkus viia läbi reforme ning tulla vastu oma rahva nõudmistele ja rahuldada nende vajadusi.

3. EAFi komitees toimub arvamuste vahetamine meetodi kohta, millega määratakse kindlaks lõikes 1 osutatud mitmeaastased soovituslikud eraldised.

Artikkel 4

Kavandamise üldraamistik

1. AKV riikidele ja piirkondadele AKV-ELi partnerluslepingu alusel antava abi kavandamisel järgitakse kõnealuse lepingu IV lisa artiklites 1–14 ning käesoleva määruse artiklites 1 ja 2 osutatud üldpõhimõtteid.

2. Välja arvatud lõikes 3 sätestatud juhtudel, toimub kavandamine koos asjaomase partnerriigi või -piirkonnaga ning see viiakse üha enam vastavusse asjaomase partnerriigi või -piirkonna vaesuse vähendamise strateegia või samaväärsete strateegiatega.

Liit ja liikmesriigid konsulteerivad omavahel kavandamise varases etapis ja kogu selle protsessi vältel, et edendada oma koostöö sidusust, vastastikust täiendavust ja järjepidevust. Sellise konsulteerimise tulemuseks võib olla ühine kavandamine kohapeal esindatud liikmesriikidega. Ühine kavandamine peaks tuginema liidu rahastajate suhtelistele eelistele. Ka teisi liikmesriike kutsutakse üles andma oma panust eesmärgiga tugevdada liidu ühist välistegevust.

EIP finantstehingud toetavad liidu üldpõhimõtteid, eelkõige neid, mis on kindlaks määratud Euroopa Liidu lepingu (ELi lepingu) artiklis 21, ja AKV-ELi partnerluslepingu eesmärke, näiteks vaesuse vähendamine kaasava ja jätkusuutliku majanduskasvu ning majandusliku, keskkonnaalase ja sotsiaalse arengu kaudu. EIP ja komisjon peaksid püüdma maksimeerida sünergiaid 11. EAFi kavandamise protsessis, kui see on asjakohane. EIPga konsulteeritakse varases etapis tema pädevusse ja valdkonda kuuluvates küsimustes, eesmärgiga suurendada liidu välistegevuse sidusust.

Samuti konsulteeritakse teiste rahastajatega ja arenguvaldkonnas tegutsejatega, sealhulgas kodanikuühiskonna esindajatega ning piirkondlike ja kohalike asutustega.

3. AKV-ELi partnerluslepingu IV lisa artikli 3 lõikes 3 ja artikli 4 lõikes 5 osutatud asjaoludel võib komisjon kehtestada erisätted arenguabi kavandamiseks ja rakendamiseks, hallates ise kõnealusele riigile eraldatud vahendeid kooskõlas liidu asjaomase poliitikaga.

4. Liit keskendub oma kahepoolse abi andmisel kuni kolmele valdkonnale, mis lepitakse kokku partnerriikidega.

Artikkel 5

Programmdokumendid

1. Strateegiadokumendid on dokumendid, mille on koostanud liit ja asjaomane partnerriik või -piirkond eesmärgiga tagada arengukoostöö jaoks sidus poliitikaraamistik, mis on kooskõlas AKV-ELi partnerluslepingu üldeesmärgi ja reguleerimisala, eesmärkide ja üldpõhimõtetega ning kõnealuse lepingu IV lisa artiklites 2, 8 ja 12a sätestatud põhimõtetega.

Strateegiadokumentide ettevalmistamine ja rakendamine toimub kooskõlas selliste abi tõhusust käsitlevate põhimõtetega nagu riigi omavastutus, partnerlus, koordineerimine, ühtlustamine, abi saavate riikide või piirkondade süsteemidega vastavusse viimine, läbipaistvus, vastastikune vastutus ja keskendumine tulemuste saavutamisele, nagu on sätestatud käesoleva määruse artiklis 2. Kavandamisperiood tuleb viia ajaliselt vastavusse partnerriigi strateegiliste tsüklitega.

2. Asjaomase partnerriigi või -piirkonna nõusolekul ei ole strateegiadokumenti vaja

a) riikide või piirkondade jaoks, millel on olemas arengukava kujul arengustrateegia või sarnane arengudokument, mille komisjon on mitmeaastase sihtprogrammi vastuvõtmisel asjaomase alusena heaks kiitnud;

b) riikide või piirkondade jaoks, mille puhul liit ja liikmesriigid on kokku leppinud ühises mitmeaastases programmdokumendis;

c) riikide või piirkondade jaoks, kus on juba olemas ühine raamdokument, milles sätestatakse ulatuslik liidu strateegia suheteks kõnealuse partnerriigi või -piirkonnaga, sealhulgas liidu arengupoliitika;

d) piirkondade jaoks, millel on liiduga ühiselt kokku lepitud strateegia;

e) riikide jaoks, kus liit kavatseb viia oma strateegia ajaliselt kooskõlla enne 1. jaanuari 2017 algava uue riikliku tsükliga; sellistel juhtudel sisaldab mitmeaastane sihtprogramm, mis hõlmab ajavahemikku 2014. aastast kuni uue riikliku tsükli alguseni, liidu meetmeid asjaomase riigi jaoks.

3. Strateegiadokumente ei ole vaja nende riikide ega piirkondade jaoks, millele liidu rahalistest vahenditest käesoleva määruse alusel tehtav esialgne eraldis ei ületa 2014.–2020. aastal 50 miljonit eurot. Sellistel juhtudel sisalduvad liidu meetmed nende riikide või piirkondade jaoks mitmeaastases sihtprogrammis.

Kui lõigetes 2 ja 3 osutatud valikud ei ole partnerriigi või -piirkonna jaoks vastuvõetavad, koostatakse strateegiadokument.

4. Välja arvatud artikli 4 lõikes 3 osutatud asjaoludel, koostatakse mitmeaastased sihtprogrammid partnerriigi või -piirkonnaga peetava dialoogi alusel, tuginedes käesolevas artiklis osutatud strateegiadokumentidele või sarnastele dokumentidele ning kokkuleppel asjaomase riigi või piirkonnaga.

Käesoleva määruse kohaldamisel võib käesoleva artikli lõike 2 punktis b sätestatud ühist mitmeaastast programmdokumenti, mis on kooskõlas käesolevas lõikes kehtestatud põhimõtete ja tingimustega, sealhulgas soovituslike rahaeraldistega, käsitada kooskõlas artiklis 14 sätestatud menetlusega ning partnerriigi või -piirkonna nõusolekul mitmeaastase sihtprogrammina.

5. Mitmeaastastes sihtprogrammides määratakse kindlaks liidu rahastamiseks valitud prioriteetsed valdkonnad, erieesmärgid, oodatavad tulemused, tulemusnäitajad ja rahaeraldiste soovituslik jaotus nii üldiselt kui ka prioriteetsete valdkondade kaupa. Samuti selgitatakse neis, kuidas annavad kavandatud programmid panuse käesolevas artiklis osutatud riigi üldisesse strateegiasse ja muutuste kava eesmärkide saavutamisse.

Kooskõlas abi tulemuslikkuse põhimõtetega väldib AKV-sisene strateegia killustumist ning tagab vastastikuse täiendavuse ja tõelise lisandväärtuse riiklike ja piirkondlike programmidega.

6. Peale riikide ja piirkondade programmdokumentide koostavad komisjon ja AKV riigid AKV sekretariaadi vahendusel kooskõlas AKV-ELi partnerluslepingu IV lisa artiklites 12–14 kehtestatud põhimõtetega ühiselt AKV-sisese strateegiadokumendi ja sellega seotud mitmeaastase sihtprogrammi.

7. Artikli 4 lõikes 3 osutatud erisätetest võivad saada artikli 6 lõikes 1 osutatud erikaalutlusi arvesse võttes eritoetusprogrammid.

Artikkel 6

Kavandamine kriisi-, kriisijärgses või ebakindlas olukorras olevate riikide ja piirkondade jaoks

1. Kriisi-, kriisijärgses või ebakindlas olukorras olevate või sagedaste loodusõnnetustega riikide ja piirkondade programmdokumentide koostamisel tuleb nõuetekohaselt arvesse võtta asjaomase elanikkonna, riikide või piirkondade haavatavust, erivajadusi ja tingimusi.

Liit on jätkuvalt täielikult pühendunud sellele, et rakendada uus kokkulepe tegevuse kohta ebakindlates riikides ja selle põhimõtted, sealhulgas keskendudes rahu kindlustamise ja riigi ülesehitamise viiele eesmärgile, millega tagatakse kohalik omavastutus, ning viies need vastavusse uue kokkuleppe rakendamise osana välja töötatud riiklike kavadega.

Tähelepanu tuleb pöörata konflikti ennetamise ja lahendamise, riigi ülesehitamise ja rahu kindlustamise, konfliktijärgse lepitamise ja taastusmeetmetele, keskendudes eriti kaasavale ja õiguspärasele poliitikale, julgeolekule, õigusküsimustele, majanduslikele alustele ja suutlikkuse suurendamisele seoses teenuste vastutustundliku ja õiglase osutamisega. Erilist tähelepanu pööratakse naiste rollile ja laste perspektiivile nendes protsessides.

Juhul kui partnerriigid või -piirkonnad on vahetult kaasatud kriisi-, kriisijärgsesse või ebakindlasse olukorda või neid selline olukord mõjutab, pannakse erilist rõhku hädaabi ning taastus- ja arenguabi koordineerimise kiirendamisele kõigi asjaomases valdkonnas tegutsejate seas, sealhulgas poliitiliste algatuste puhul, et pakkuda abi üleminekul hädaolukorrast arenguetappi. Programmides, mis on kavandatud riikidele või piirkondadele, mis on ebakindlas olukorras või kus esineb pidevalt loodusõnnetusi, nähakse ette, kuidas suurõnnetusteks valmis olla ja neid vältida ning selliste õnnetuste tagajärgi likvideerida, samuti käsitletakse kriisidele vastuvõtlikkust ja tugevdatakse vastupanuvõimet.

2. Riikides või piirkondades, kus on kriisi- või kriisijärgne või ebakindel olukord, võidakse korraldada riigi või piirkonna koostööstrateegia eriotstarbeline läbivaatamine. Selle läbivaatamise tulemusena võidakse kavandada eraldi kohandatud strateegia, et tagada üleminek pikaajalisele koostööle ja arengule, edendades humanitaar- ja arengupoliitika vahendite paremat koordineerimist ja ühelt teisele üleminekut.

Artikkel 7

Programmdokumentide kinnitamine ja muutmine

1. Programmdokumendid, sealhulgas neis esitatud soovituslikud eraldised, kinnitab komisjon artiklis 14 sätestatud menetluse kohaselt.

Samal ajal kui programmdokumendid edastatakse EAFi komiteele, edastab komisjon need teavitamise eesmärgil ka parlamentaarsele ühisassambleele, järgides täielikult käesoleva määruse IV jaotise kohast otsustuste tegemise korda.

Seejärel kinnitab programmdokumendid asjaomane AKV riik või piirkond vastavalt AKV-ELi partnerluslepingu IV lisas sätestatule. Riigid või piirkonnad, kellel puudub allkirjastatud programmdokument, jäävad rahastamiskõlblikuks käesoleva määruse artikli 4 lõikes 3 sätestatud tingimustel.

2. Strateegiadokumente ja mitmeaastaseid sihtprogramme, sealhulgas neis esitatud soovituslikke eraldisi, võib kohandada, võttes arvesse AKV-ELi partnerluslepingu IV lisa artiklites 5, 11 ja 14 ette nähtud läbivaatamisi.

Kooskõlas käesoleva määruse artikli 2 lõikega 4 ja artikli 3 lõikega 2 ning tuginedes varasemale EAFile ja muudele kogemustele seoses stiimulitega, sealhulgas saadud õppetunnid, võib riikidele eraldatavaid soovituslikke summasid täiendada muu hulgas tulemustel põhineva mehhanismi kaudu. Sellega seoses tuleb teha kättesaadavaks vahendid, võimalusel kuni valitsemistava stimuleerimise toetuse mahuvahemikuni 10. EAFi raames, et pakkuda stiimuleid tulemustele suunatud reformide tegemiseks kooskõlas muutuste kavaga ja AKV-ELi partnerluslepingus sätestatud kohustuste täitmiseks, märkides samal ajal, et ebakindlas ja haavatavas olukorras olevatele riikidele võimaldatakse erikohtlemist tagamaks, et nende erivajadusi on nõuetekohaselt arvesse võetud. EAFi komitee peab kooskõlas käesoleva määruse artikli 14 lõikega 2 arvamuste vahetuse tulemustel põhineva mehhanismi kohta.

3. Artiklis 14 sätestatud menetlust kohaldatakse ka sisuliste muudatuste suhtes, millega muudetakse märkimisväärselt strateegiat, selle programmdokumente ja/või selle vahendite kavandatud jaotust. Seejärel kinnitab asjaomane AKV riik või piirkond vajaduse korral programmdokumentide vastavad lisad.

4. Nõuetekohaselt põhjendatud tungiva kiireloomulisuse korral, nagu kriisi või sellise olukorra puhul, mis ohustab vahetult demokraatiat, õigusriiki, inimõigusi või põhivabadusi, sealhulgas artikli 6 lõikes 2 osutatud juhtudel, võib selleks, et muuta artiklis 5 osutatud programmdokumente, kasutada artikli 14 lõikes 4 osutatud menetlust.

III JAOTIS

RAKENDAMINE

Artikkel 8

Üldine rakendusraamistik

AKV riikidele ja piirkondadele antavat abi, mida haldavad AKV-ELi partnerluslepingu alusel komisjon ja EIP, rakendatakse kooskõlas sisekokkuleppe artikli 10 lõikes 2 osutatud finantsmäärusega („EAFi finantsmäärus”).

Artikkel 9

Tegevusprogrammide, üksikmeetmete ja erimeetmete vastuvõtmine

1. Komisjon võtab vastu iga-aastased tegevusprogrammid, tuginedes artiklis 5 osutatud programmdokumentidele.

Korduva tegevuse korral võib komisjon võtta kuni kolmeks aastaks vastu ka mitmeaastased tegevusprogrammid.

Vajaduse korral ja kui see on nõuetekohaselt põhjendatud, võib meetme vastu võtta üksikmeetmena enne või pärast iga-aastase või mitmeaastase tegevusprogrammi vastuvõtmist.

2. Tegevusprogrammid ja üksikmeetmed töötab välja komisjon koos partnerriigi või -piirkonnaga, kaasates kohapeal esindatud liikmesriike ja kooskõlastades seda tegevust vajaduse korral teiste rahastajatega, eriti ühise kavandamise korral, ja EIPga. Liikmesriike, kes ei ole kohapeal esindatud, teavitatakse kohapealsest tegevusest.

Tegevusprogrammid sisaldavad iga ettenähtud meetme konkreetset kirjeldust. Kõnealuses kirjelduses täpsustatakse seatud eesmärgid, oodatavad tulemused ja peamised toimingud.

Kirjelduses määratakse kindlaks oodatavad tulemused seoses väljundite, tulemuste ja mõjudega, koos kvantifitseeritud või kvalifitseeritud eesmärkidega, ning neis selgitatakse seoseid nende vahel ja seoseid mitmeaastases sihtprogrammis seatud eesmärkidega. Väljunditel ja põhimõtteliselt ka tulemustel on konkreetsed, mõõdetavad ja realistlikud näitajad, koos lähteolukorra ja ajaga seotud sihttasemetega, mis on nii suures ulatuses kui võimalik vastavuses partnerriigi või -piirkonna enda väljundite ja sihttasemetega. Kui see on asjakohane, viiakse läbi kulude ja tulude analüüs.

Kirjelduses määratakse kindlaks riskid koos ettepanekutega nende leevendamiseks, kui see on asjakohane, konkreetse valdkonna konteksti analüüs ja peamised sidusrühmad, rakendamismeetodid, eelarve ja soovituslik ajakava ning eelarvetoetuse puhul summade väljamaksmise kriteeriumid, sealhulgas võimalikud muutuvad osad. Samuti täpsustatakse selles mis tahes seotud toetusmeetmeid ning järelevalve, auditeerimise ja hindamise korda.

Kui see on asjakohane, osutatakse kirjelduses vastastikusele täiendavusele EIP praeguse või kavandatava tegevusega partnerriigis või piirkonnas.

3. Artikli 4 lõikes 3 osutatud juhtudel ning ettenägematu ja nõuetekohaselt põhjendatud vajaduse korral või erakorralistel asjaoludel võib komisjon vastu võtta erimeetmeid, sealhulgas selleks, et lihtsustada üleminekut hädaabilt pikaajalisele arengutegevusele või meetmetele, et valmistada inimesi paremini ette korduvate kriisidega toime tulema.

4. Lõikes 1 sätestatud tegevusprogrammid ja üksikmeetmed, mille puhul liidu rahaline abi ületab 5 miljonit eurot, ning erimeetmed, mille puhul liidu rahaline abi ületab 10 miljonit eurot, võtab vastu komisjon kooskõlas käesoleva määruse artiklis 14 sätestatud menetlusega. Selle menetluse järgimist ei nõuta allapoole kõnealuseid künniseid jäävate tegevusprogrammide ja meetmete ning nende mitteoluliste muudatuste puhul. Mitteolulised muudatused on tehnilised kohandamised, näiteks rakendusperioodi pikendamine, vahendite ümberjaotamine prognoositud eelarve raames või eelarve suurendamine või vähendamine vähem kui 20 % võrra võrreldes esialgse eelarvega, kuid ületamata 10 miljonit eurot, tingimusel et kõnealused muudatused ei mõjuta märkimisväärselt algse tegevusprogrammi või meetme eesmärke. Sellisel juhul võtab komisjon tegevusprogrammid ja meetmed ning nende mitteolulised muudatused vastu ning teavitab ühe kuu jooksul nende vastuvõtmisest EAFi komiteed.

Iga liikmesriik võib taotleda tegevusprogrammis konkreetse projekti või programmi tühistamist, mis on esitatud EAFi komiteele kooskõlas käesoleva määruse artiklis 14 sätestatud menetlusega. Kui sellist taotlust toetab liikmesriikide blokeeriv vähemus, nagu on sätestatud artikli 8 lõikes 3 koostoimes sisekokkuleppe artikli 8 lõikega 2, võtab komisjon tegevusprogrammi vastu ilma asjaomase projekti või programmita. Välja arvatud juhul, kui komisjon kooskõlas EAFi komitee liikmesriikide seisukohtadega ei soovi jätkata tühistatud projekti või programmi, esitatakse tühistatud projekt või programm hilisemas etapis uuesti EAFi komiteele väljaspool tegevusprogrammi üksikmeetme kujul, mille võtab seejärel vastu komisjon vastavalt käesoleva määruse artiklis 14 sätestatud menetlusele.

Nõuetekohaselt põhjendatud tungiva kiireloomulisuse korral, nagu kriisi, loodusõnnetuste või inimtegevusest tingitud õnnetuste või sellise olukorra puhul, mis ohustab vahetult demokraatiat, õigusriiki, inimõigusi või põhivabadusi, võib komisjon võtta käesoleva määruse artikli 14 lõikes 4 osutatud menetlust järgides vastu üksikmeetmed või erimeetmed või olemasolevate tegevusprogrammide ja meetmete muudatused.

5. Komisjon võtab kooskõlas käesoleva määruse artiklis 14 sätestatud menetlusega vastu eritegevusprogrammid, mis on ette nähtud sisekokkuleppe artiklis 6 osutatud toetuskulude katteks. Kõik toetuskulude tegevusprogrammidesse tehtavad muudatused võetakse vastu sama menetluse kohaselt.

6. Keskkonnatundlike projektide puhul (eelkõige, kui neil on tõenäoliselt märkimisväärne negatiivne keskkonnaalane ja/või sotsiaalne mõju, mis on tundlik, mitmesugune või enneolematu) viiakse projekti tasandil läbi asjakohane keskkonnaalane sõelumine, sealhulgas seoses kliimamuutuste ja bioloogilise mitmekesisuse alase ning nendega seotud sotsiaalse mõjuga, ning vajaduse korral keskkonnamõju hindamine. Kõnealuse sõelumise puhul juhindutakse rahvusvaheliselt tunnustatud praktikatest. Kui see on asjakohane, kasutatakse valdkondlike programmide rakendamisel keskkonnamõju strateegilist hindamist. Tagada tuleb huvitatud sidusrühmade kaasamine keskkonnamõju hindamisse ja avalikkuse juurdepääs selle tulemustele.

Artikkel 10

Liikmesriikide täiendavad osamaksud

1. Liikmesriigid võivad teha komisjonile või EIP-le omal algatusel vabatahtlikke osamaksusid kooskõlas sisekokkuleppe artikli 1 lõikega 9, et aidata saavutada AKV-ELi partnerluslepingu eesmärke, mis jäävad väljapoole ühist kaasrahastamise korda. Sellised osamaksud ei mõjuta 11. EAFi kohaselt eraldatavate vahendite kogusummat. Neid käsitletakse samal viisil nagu sisekokkuleppe artikli 1 lõikes 2 osutatud liikmesriikide korrapäraseid osamakse, välja arvatud sisekokkuleppe artiklite 6 ja 7 kohaldamisel, mille jaoks võib kahepoolse kaasrahastamise lepinguga näha ette erikorra.

2. Sihtotstarbelisi assigneeringuid eraldatakse üksnes nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, näiteks reageerimiseks artikli 4 lõikes 3 osutatud erakorralistele asjaoludele. Sel juhul käsitatakse komisjonile tehtud vabatahtlikke osamaksusid kooskõlas EAFi finantsmäärusega sihtotstarbelise tuluna.

3. Täiendavad vahendid integreeritakse käesolevas määruses osutatud abi kavandamisse, läbivaatamisprotsessi ning iga-aastastesse tegevusprogrammidesse, üksikmeetmetesse ja erimeetmetesse ning nende puhul järgitakse partnerriigi või -piirkonna omavastutuse põhimõtet.

4. Kõik iga-aastaste tegevusprogrammide, üksikmeetmete ja erimeetmete muudatused võtab vastu komisjon kooskõlas artikli 9 sätetega.

5. Liikmesriigid, kes teevad komisjonile või EIP-le täiendavaid vabatahtlikke osamakseid, et aidata saavutada AKV-ELi partnerluslepingu eesmärke, teavitavad selliste osamaksude tegemisest eelnevalt nõukogu ja EAFi komiteed või investeerimisrahastu komiteed.

Artikkel 11

Maksud, tollimaksud ja muud lõivud

Liidu abi ei tekita konkreetseid makse, tollimakse ega muid lõive ning ei põhjusta nende kogumist.

Ilma et see piiraks AKV-ELi partnerluslepingu IV lisa artikli 31 kohaldamist, võivad sellised maksud, tollimaksud ja muud lõivud olla rahastamiskõlblikud EAFi finantsmääruses sätestatud tingimustel.

Artikkel 12

Liidu finantshuvide kaitse

1. Komisjon võtab vajalikud meetmed tagamaks, et käesoleva määruse alusel rahastatavate meetmete rakendamisel kaitstakse liidu finantshuve kelmuse/pettuse, korruptsiooni ja muu ebaseadusliku tegevuse eest ennetavate meetmetega, tõhusate kontrollidega ning juhul, kui avastatakse eeskirjade eiramise juhtumeid, alusetult väljamakstud summade sissenõudmisega ning vajaduse korral tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate haldus- ja rahaliste karistustega.

2. Komisjonil või selle esindajatel ja kontrollikojal on õigus auditeerida või rahvusvaheliste organisatsioonide puhul kooskõlas asjaomaste organisatsioonidega saavutatud kokkulepetega kontrollida nii dokumentide põhjal kui ka kohapeal kõiki abisaajaid, töövõtjaid ja alltöövõtjaid, keda on rahastatud käesoleva määruse alusel liidu vahenditest.

3. Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) võib korraldada uurimisi, sealhulgas kohapealseid kontrolle ja inspekteerimisi, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL, Euratom) nr 883/2013 ([1]) ning nõukogu määruses (Euratom, EÜ) nr 2185/96 ([2]) sätestatud korras, eesmärgiga teha kindlaks, kas käesoleva määruse alusel rahastatava toetuslepingu, toetuse andmise otsuse või lepingu puhul on esinenud kelmust/pettust, korruptsiooni või mis tahes muud liidu finantshuve kahjustavat ebaseaduslikku tegevust.

4. Ilma et see piiraks lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamist, sisaldavad käesoleva määruse rakendamisest tulenevad kolmandate riikide ja rahvusvaheliste organisatsioonidega sõlmitud koostöökokkulepped, lepingud, toetuslepingud ja toetuse andmise otsused sätteid, millega antakse komisjonile, kontrollikojale ja OLAFile sõnaselge õigus viia vastavalt oma pädevusele läbi selliseid auditeid, kohapealseid kontrolle ja inspektsioone.

Artikkel 13

Eeskirjad kodakondsuse ja päritolu kohta seoses riigihangete, toetuste ja muude toetuse andmise menetlustega

Eeskirjad kodakondsuse ja päritolu kohta seoses riigihangete, toetuste ja muude toetuse andmise menetlustega on kindlaks määratud AKV-EL partnerluslepingu IV lisa artiklis 20.

IV JAOTIS

OTSUSTE TEGEMISE KORD

Artikkel 14

EAFi komitee vastutusala

1. Sisekokkuleppe artikli 8 kohaselt loodud EAFi komitee esitab oma arvamuse kooskõlas käesoleva artikli lõigetes 3 ja 4 sätestatud menetlusega.

EIPga seotud küsimustes toimuvates EAFi komitee menetlustes osaleb EIP vaatleja.

2. EAFi komitee ülesanded on sätestatud käesoleva määruse II ja III jaotises:

a) liidu abi kavandamine 11. EAFi raames ja abi kavandamise läbivaatamine, keskendudes eelkõige riikide, piirkondade ja AKV-sisestele strateegiatele, ning

b) liidu abi rakendamise ja hindamise järelevalve, mis hõlmab muu hulgas hinnangut sellele, milline on abi mõju vaesuse vähendamisele, valdkondlikke aspekte, valdkondadevahelisi küsimusi, kohapeal liikmesriikide ja teiste rahastajatega tehtava koordineerimise toimimist ning artiklis 2 osutatud abi tõhususe põhimõtete rakendamisel tehtud edusamme.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT L 248, 18.9.2013, lk 1).

([2]) Nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).

Eelarvetoetuse programmide puhul, mille kohta on EAFi komitee väljendanud positiivset arvamust, kuid mis on rakendamise käigus peatatud, teavitab komisjon eelnevalt komiteed peatamisest ja sellele järgnevast otsusest väljamaksed taastada.

Liikmesriigid võivad igal ajal paluda komisjonil anda EAFi komiteele teavet ning korraldada arvamuste vahetamine käesolevas lõikes osutatud ülesannetega seotud küsimustes. Sellise arvamuste vahetamise alusel võivad liikmesriigid koostada soovitused, mida komisjon arvesse võtab.

3. Kui EAFi komiteelt taotletakse arvamust, esitab komisjoni esindaja EAFi komiteele sisekokkuleppe artikli 8 lõikes 5 osutatud EAFi komitee töökorda käsitlevas nõukogu otsuses sätestatud tähtaja jooksul võetavate meetmete kavandi. EAFi komitee esitab oma arvamuse tähtaja jooksul, mille määrab eesistuja lähtuvalt küsimuse kiireloomulisusest, kuid mis ei ole pikem kui 30 päeva. Arvamuste vahetamises osaleb ka EIP. Arvamus esitatakse sisekokkuleppe artikli 8 lõikes 3 sätestatud kvalifitseeritud häälteenamusega, kusjuures liikmesriikide hääli arvestatakse sisekokkuleppe artikli 8 lõikes 2 sätestatud korras.

Kui EAFi komitee on oma arvamuse esitanud, võtab komisjon meetmed vastu ning neid kohaldatakse viivitamata.

Kui kõnealused meetmed ei ole EAFi komitee arvamusega siiski kooskõlas, teatab komisjon sellest viivitamata nõukogule. Sellisel juhul lükkab komisjon meetmete kohaldamise edasi ajavahemiku võrra, mis üldjuhul ei ületa 30 päeva alates sellise teatamise kuupäevast, kuid mida võib erakorraliste asjaolude korral pikendada veel kuni 30 päeva võrra. Selle ajavahemiku jooksul võib nõukogu sama kvalifitseeritud häälteenamusega kui EAFi komitee vastu võtta teistsuguse otsuse.

4. Nõuetekohaselt põhjendatud tungiva kiireloomulisuse korral, nagu on sätestatud artikli 7 lõikes 4 ja artikli 9 lõikes 4, võtab komisjon vastu meetmed, ilma et neid esitataks eelnevalt EAFi komiteele, ja neid kohaldatakse viivitamata ning need jäävad jõusse seni, kuni kehtib vastuvõetud või kohandatud dokument, tegevusprogramm või meede.

Hiljemalt 14 päeva pärast meetmete vastuvõtmist esitab eesistuja meetmed arvamuse saamiseks EAFi komiteele.

Juhul kui EAFi komitee esitab kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3 negatiivse arvamuse, tühistab komisjon viivitamata esimese lõigu kohaselt vastu võetud meetmed.

Artikkel 15

Aafrika rahutagamisrahastu

AKV-siseses sihtprogrammis nähakse ette Aafrika rahutagamisrahastu vahendid. Kõnealuseid vahendeid võib täiendada piirkondlike sihtprogrammidega. Kohaldatakse järgmist erimenetlust:

a) Aafrika Liidu taotlusel, mille on heaks kiitnud AKV suursaadikute komitee, koostab komisjon mitmeaastased tegevusprogrammid, milles määratakse kindlaks taotletavad eesmärgid, võimalike sekkumiste ulatus ja laad ning rakenduskord; kokkulepitud aruandluse vorm täpsustatakse sekkumistasandil. Iga tegevusprogrammi lisas kirjeldatakse iga võimaliku sekkumisviisi puhul selle laadist, ulatusest ja kiireloomulisusest sõltuvat otsuste tegemise konkreetset korda;

b) tegevusprogramme, sealhulgas nende punktis a osutatud lisa, ning nende mis tahes muudatusi arutatakse asjaomastes nõukogu ettevalmistavates töörühmades ning poliitika- ja julgeolekukomitees ning enne, kui komisjon need vastu võtab, kiidab alaliste esindajate komitee need sisekokkuleppe artikli 8 lõike 3 kohaselt kvalifitseeritud häälteenamusega heaks;

c) tegevusprogrammid, välja arvatud nende punktis a osutatud lisa, on komisjoni ja Aafrika Liidu vahel sõlmitava rahastamislepingu aluseks;

d) iga rahastamislepingu kohane sekkumine tuleb eelnevalt heaks kiita poliitika- ja julgeolekukomitees; asjaomaseid nõukogu ettevalmistavaid töörühmi teavitatakse või, vähemalt siis, kui tuleb rahastada uusi rahutagamisoperatsioone, nendega konsulteeritakse õigel ajal enne tegevusprogrammide edastamist poliitika- ja julgeolekukomiteele kooskõlas punktis a osutatud otsuste tegemise korraga, et tagada lisaks sõjalisele ja julgeolekumõõtmele ka kavandatavate meetmete arengu ja rahastamisega seotud aspektide arvesse võtmine. Ilma et see piiraks rahutagamisoperatsioonide rahastamist, pööratakse erilist tähelepanu ametliku arenguabina tunnustatud tegevusele;

e) komisjon koostab nõukogu või EAFi komitee taotlusel nende teavitamiseks igal aastal tegevusaruande vahendite kasutamise kohta, eristades ametliku arenguabiga seotud kulukohustused ja väljamaksed muudest kulukohustustest ja väljamaksetest.

Esimese mitmeaastase tegevusprogrammi lõpus vaatavad liit ja selle liikmesriigid läbi Aafrika rahutagamisrahastu tulemused ja menetlused ning arutavad valikuid seoses edasiste rahastamisvõimalustega. Sellega seoses ja selleks, et rajada Aafrika rahutagamisrahastule kindlam alus, peavad liit ja selle liikmesriigid arutelusid, käsitledes nii rahutagamisoperatsioonide (sealhulgas EAFist rahastatavad operatsioonid) rahastamisvahendite küsimust kui ka küsimust jätkusuutliku liidu toetuse andmise kohta Aafrika juhitud rahutagamisoperatsioonidele pärast 2020. aastat. Lisaks viib komisjon läbi Aafrika rahutagamisrahastu hindamise hiljemalt 2018. aastal.

Artikkel 16

Investeerimisrahastu komitee

1. EIP egiidi all sisekokkuleppe artikli 9 kohaselt moodustatud investeerimisrahastu komitee koosneb liikmesriikide esindajatest ja ühest komisjoni esindajast. Komiteesse on kutsutud osalema ka nõukogu peasekretariaadi vaatleja ja Euroopa välisteenistuse vaatleja. Iga liikmesriik ja samuti komisjon nimetab ühe esindaja ja ühe asendaja. Järjepidevuse tagamiseks valivad investeerimisrahastu komitee liikmed investeerimisrahastu komitee eesistuja endi hulgast kaheks aastaks. Komitee sekretariaadi- ja tugiteenused tagab EIP. Hääletamisõigus on ainult liikmesriikide määratud investeerimisrahastu komitee liikmetel või asendusliikmetel.

Nõukogu võtab ühehäälse otsusega vastu investeerimisrahastu komitee töökorra, võttes aluseks komisjoniga konsulteerimise järel koostatud EIP ettepaneku.

Investeerimisrahastu komitee teeb otsused kvalifitseeritud häälteenamusega. Hääli arvestatakse sisekokkuleppe artiklis 8 sätestatud korras.

Investeerimisrahastu komitee tuleb kokku vähemalt neli korda aastas. EIP või investeerimisrahastu komitee liikmete taotlusel võib kooskõlas selle töökorraga kutsuda kokku lisakoosolekuid. Peale selle võib investeerimisrahastu komitee esitada kirjaliku menetluse teel kooskõlas oma töökorraga arvamuse.

2. Investeerimisrahastu komitee kiidab heaks

a) investeerimisrahastu rakendamisel järgitavad tegevussuunised;

b) investeerimisrahastu investeerimisstrateegiad ja äriplaanid, sealhulgas tulemusnäitajad, võttes aluseks AKV-ELi partnerluslepingu eesmärgid ja liidu arengupoliitika üldpõhimõtted;

c) investeerimisrahastu aastaaruanded;

d) kõik investeerimisrahastut käsitlevad üldised poliitikadokumendid, sealhulgas hindamisaruanded.

3. Investeerimisrahastu komitee esitab oma arvamuse

a) AKV-ELi partnerluslepingu II lisa artikli 2 lõike 7 ja artikli 4 lõike 2 punkti b alusel intressitoetuse andmise ettepanekute kohta. Sellistel juhtudel esitab komitee arvamuse ka sellise intressitoetuse kasutamise kohta;

b) ettepanekute kohta toetada investeerimisrahastust projekte, mille kohta komisjon on esitanud negatiivse arvamuse;

c) muude investeerimisrahastuga seotud ettepanekute kohta, mille aluseks on rahastu tegevussuunistes kindlaks määratud üldpõhimõtted;

d) ettepanekute kohta, mis on seotud EIP tulemuste mõõtmise raamistiku väljatöötamisega sellises ulatuses, et sellist raamistikku saaks kohaldada operatsioonidele AKV-ELi partnerluslepingu raames.

Selleks et lihtsustada heakskiitmisprotsessi väikesemahuliste meetmete puhul, võib investeerimisrahastu komitee esitada pooldava arvamuse EIP esitatud ettepanekute kohta, mis käsitlevad ülderaldisi (seoses intressitoetuste või tehnilise abiga) või üldlubasid (seoses laenamise või omakapitaliga), mille EIP eraldab seejärel ilma investeerimisrahastu komitee ja/või komisjoni täiendava arvamuseta konkreetsetele projektidele, võttes arvesse ülderaldisi või üldlube käsitlevaid kriteeriume, sealhulgas projekti kohta eraldatavat maksimumsummat.

Lisaks võivad EIP juhtorganid aeg-ajalt taotleda investeerimisrahastu komitee arvamust kõigi rahastamisettepanekute või nende teatavate kategooriate kohta.

4. EIP esitab investeerimisrahastu komiteele õigel ajal kõik küsimused, mille puhul on lõigete 2 ja 3 kohaselt nõutav investeerimisrahastu komitee heakskiit või arvamus. Kõik investeerimisrahastu komiteele arvamuse saamiseks esitatud ettepanekud tehakse rahastu tegevussuunistes sätestatud asjakohaste kriteeriumide ja põhimõtete kohaselt.

5. EIP teeb tihedat koostööd komisjoniga ning vajaduse korral koordineerib oma tegevust teiste rahastajatega. Eelkõige

a) koostab või vaatab EIP koostöös komisjoniga läbi lõike 2 punktis a osutatud investeerimisrahastu tegevussuunised. EIP vastutab suuniste järgimise eest ning tagab, et tema toetatavate projektide puhul austatakse rahvusvahelisi sotsiaalseid ja keskkonnanorme ning et need on sidusad AKV-ELi partnerluslepingu eesmärkide, ühenduse arengupoliitika üldpõhimõtete ja riikide või piirkondade asjakohaste koostööstrateegiatega;

b) palub EIP investeerimisstrateegiate, äriplaanide ja üldiste poliitikadokumentide koostamisel komisjoni arvamust;

c) teavitab EIP komisjoni enda hallatavatest projektidest kooskõlas artikli 18 lõikega 1. Projekti hindamise etapis palub EIP komisjoni arvamust selle kohta, kas projekt on vastavuses riikide või piirkondade asjakohaste koostööstrateegiaga või vajaduse korral investeerimisrahastu üldeesmärkidega;

d) välja arvatud lõike 3 punktis a osutatud ülderaldisega hõlmatud intressitoetuste puhul, palub EIP projekti hindamise etapis komisjonilt nõusolekut ka selle kohta, et kõik investeerimisrahastu komiteele esitatud intressitoetuste ettepanekud on vastavuses AKV-ELi partnerluslepingu II lisa artikli 2 lõikega 7 ja artikli 4 lõikega 2 ning investeerimisrahastu tegevussuunistes kindlaksmääratud kriteeriumidega.

Komisjoni arvamus loetakse pooldavaks või komisjon loetakse ettepanekuga nõustunuks, kui ta ei esita kolme nädala jooksul pärast ettepaneku esitamist ettepaneku kohta negatiivset arvamust. Rahandussektori või avaliku sektori projekte käsitlevate arvamuste ning intressitoetuste puhul võib komisjon nõuda, et lõplik projekti ettepanek esitataks talle arvamuse avaldamiseks või heakskiitmiseks kaks nädalat enne kõnealuse ettepaneku saatmist investeerimisrahastu komiteele.

6. EIP ei võta ühtegi lõike 3 punktides a, b või c osutatud meedet, kui ta ei ole saanud investeerimisrahastu komiteelt pooldavat arvamust.

Saanud investeerimisrahastu komiteelt pooldava arvamuse, teeb EIP otsuse ettepaneku kohta oma korra kohaselt. Eelkõige võib ta otsustada jätta ettepanekuga ette nähtud meede võtmata. EIP teavitab investeerimisrahastu komiteed ja komisjoni korrapäraselt igast oma otsusest jätta ettepanekuga ette nähtud meede võtmata.

Omavahenditest antavate laenude ja investeerimisrahastu investeeringute kohta, mille puhul investeerimisrahastu komitee arvamust ei nõuta, teeb EIP ettepaneku kohta otsuse oma korra kohaselt ning investeerimisrahastu puhul rahastu tegevussuuniste ja rahastu komitee heakskiidetud investeerimisstrateegiate kohaselt.

Olenemata investeerimisrahastu komitee negatiivsest arvamusest intressitoetuse andmise ettepaneku kohta võib EIP anda kõnealuse laenu ilma intressitoetuseta. EIP teavitab investeerimisrahastu komiteed ja komisjoni korrapäraselt igast oma otsusest laenu anda.

EIP võib investeerimisrahastu tegevussuunistes sätestatud tingimustel ning tingimusel, et laenu oluline eesmärk või investeerimisrahastu kõnealune investeering ei muutu, otsustada muuta investeerimisrahastu sellise laenu või investeeringu tingimusi, mille kohta investeerimisrahastu komitee on esitanud lõike 3 kohase pooldava arvamuse, või ükskõik millise sellise laenu tingimusi, mille kohta investeerimisrahastu komitee on esitanud seoses intressitoetustega pooldava arvamuse. Eelkõige võib EIP otsustada suurendada laenusummat või investeerimisrahastu investeeringut kuni 20 %.

Selline suurendamine võib AKV-ELi partnerluslepingu II lisa artikli 2 lõikes 7 osutatud intressitoetusega projektide puhul kaasa tuua intressitoetuse väärtuse võrdelise suurenemise. EIP teavitab investeerimisrahastu komiteed ja komisjoni korrapäraselt igast oma otsusest nii toimida. Kui intressitoetuse suurendamist taotletakse AKV-ELi partnerluslepingu II lisa artikli 2 lõike 7 kohaste projektide puhul, esitab investeerimisrahastu komitee oma arvamuse enne EIP otsust.

7. EIP haldab investeerimisrahastu investeeringuid ja kõiki investeerimisrahastu kontol hoitavaid vahendeid kooskõlas AKV-ELi partnerluslepingu eesmärkidega. EIP võib eelkõige osaleda selliste juriidiliste isikute juhtimis- ja järelevalveorganite töös, millesse investeerimisrahastu on investeerinud, ning võib kooskõlas investeerimisrahastu tegevussuunistega võtta, kasutada ja muuta investeerimisrahastu nimel õigusi.

V JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 17

Kolmanda riigi või piirkonna osalemine

Selleks et tagada liidu abi sidusus ja tõhusus, võib komisjon otsustada, et sisekokkuleppe artikli 1 lõike 2 punkti a alapunktis i osutatud vahendeid tohib anda AKV riikide hulka mittekuuluvatele arengumaadele ja AKV riikide osalusega piirkondlikele integratsiooniasutustele, kes edendavad piirkondlikku koostööd ja integratsiooni, mille jaoks võib anda teistest liidu välistegevuse rahastamisvahenditest liidu abi, kui asjaomane projekt või programm on piirkondliku või piiriülese iseloomuga ning vastab AKV-ELi partnerluslepingu IV lisa artiklile 6. ÜMTd, millel on õigus saada liidu abi otsuse 2013/755/EL kohaselt, ja liidu äärepoolseimad piirkonnad võivad samuti osaleda piirkondlikes koostööprojektides ja -programmides ja nende territooriumide ja piirkondade osalemise võimaldamiseks eraldatakse vahendid lisaks sisekokkuleppe artikli 1 lõike 2 punkti a alapunktis i osutatud vahenditele. Arvesse tuleks võtta eesmärki tugevdada liikmesriikide, liidu äärepoolseimate piirkondade, ÜMTde ja AKV riikide koostööd ning vajaduse korral tuleks luua koordineerimismehhanismid. Sellised rahalised vahendid ja nõukogu määruses (EL) 2015/323 ([1]) osutatud rahastamisviise käsitlevad sätted võidakse ette näha strateegiadokumentides ja mitmeaastastes sihtprogrammides ning käesoleva määruse artiklis 9 osutatud tegevusprogrammides ja meetmetes.

Artikkel 18

EAFi abiga seotud järelevalve, aruandlus ja hindamine

1. Komisjon ja EIP kontrollivad korrapäraselt oma tegevust ja rahastatud meetmeid ning vaatavad läbi oodatud tulemuste saavutamisel tehtud edusammud. Komisjon hindab ka oma valdkondlike strateegiate ja meetmete mõju ja tulemusi ning kavandamise tõhusust, kasutades selleks vajaduse korral sõltumatut välishindamist. Nõukogu ettepanekuid sõltumatute välishindamiste kohta võetakse nõuetekohaselt arvesse. Hindamisel tuleks lähtuda OECD arenguabi komitee heade tavade põhimõtetest ning selle käigus tuleks püüda, soolist võrdõiguslikkust arvesse võttes, kindlaks teha, kas konkreetsed eesmärgid on saavutatud, sõnastada soovitused ja esitada tõendid saadud kogemustest õppimise hõlbustamiseks, eesmärgiga täiustada edasist tegevust. Need hindamised viiakse läbi eelnevalt kindlaks määratud selgete, läbipaistvate ning vajaduse korral riigipõhiste ja mõõdetavate näitajate alusel.

EIP teavitab komisjoni ja liikmesriike korrapäraselt nende projektide rakendamisest, mida rahastatakse EIP hallatavatest 11. EAFi vahenditest, järgides investeerimisrahastu tegevussuunistes sätestatud korda.

2. Komisjon saadab oma hindamisaruanded, koos talituste vastusega peamistele soovitustele, EAFi komitee vahendusel liikmesriikidele ja teavitamise eesmärgil EIP-le. Mis tahes hindamist, sealhulgas soovitusi ja järelmeetmeid, võib arutada EAFi komitees liikmesriigi taotlusel. Sellistel juhtudel esitab komisjon ühe aasta pärast EAFi komiteele aruande kokkulepitud järelmeetmete rakendamise kohta. Tulemusi kasutatakse programmide kavandamisel ja vahendite eraldamisel.

3. Komisjon kaasab käesoleva määruse alusel antava liidu abi hindamise etappi sobilikus ulatuses kõik asjaomased sidusrühmad ning võib vajaduse korral korraldada liikmesriikide, teiste rahastajate ja arengupartneritega ühishindamisi.

4. Komisjon jälgib 11. EAFi (sealhulgas mitmeaastaste sihtprogrammide) rakendamisel tehtud edusamme ja esitab nõukogule alates 2016. aastast igal aastal aruande rakendamise kohta. Aruanne hõlmab oluliste väljundite ja tulemuste analüüsi ning võimaluse korral liidu rahalise abi panust mõjusse. Sel eesmärgil luuakse tulemusraamistik. See aruanne saadetakse ka Euroopa Parlamendile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele.

([1]) Nõukogu 2. märtsi 2015. aasta määrus (EL) 2015/323, mis käsitleb 11. Euroopa Arengufondi suhtes kohaldatavat finantsmäärust (vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 17).

5. Iga-aastane aruanne sisaldab riikide, piirkondade ja koostöövaldkondade kaupa ka teavet eelmisel aastal rahastatud meetmete, järelevalve- ja hindamistulemuste ning asjaomaste arengupartnerite kaasamise kohta, samuti teavet kulukohustuste täitmiseks ja makseteks ettenähtud assigneeringute kohta. Samuti sisaldab see algselt ettenähtud ja saavutatud tulemuste kvalitatiivset analüüsi, tuginedes muu hulgas järelevalvesüsteemidest pärinevatele andmetele ja järelmeetmetele seoses saadud õppetundidega.

6. Aruandes kasutatakse võimaluse korral konkreetseid ja mõõdetavaid näitajaid abi rolli kohta AKV-ELi partnerluslepingu eesmärkide saavutamisel. Aruanne sisaldab peamisi saadud õppetunde ja varasemate aastate hindamiste käigus esitatud soovituste põhjal võetud järelmeetmeid. Kui see on võimalik ja asjakohane, hinnatakse aruandes ka abi tulemuslikkuse põhimõtete järgimist, sealhulgas uuenduslike finantsinstrumentide puhul.

7. Liit ja liikmesriigid teostavad hiljemalt 2018. aasta lõpuks tulemuste läbivaatamise, hinnates maksekohustuste täitmise ja väljamaksete seisu ning antud abi tulemusi ja mõju, võttes aluseks väljundi, tulemuse ja mõju näitajad, millega mõõdetakse vahendite kasutamise tõhusust ja EAFi tulemuslikkust. Samuti käsitletakse nende meetmete panust, mida rahastati AKV-ELi partnerluslepingu eesmärkide ja liidu prioriteetide saavutamiseks vastavalt muutuste kavas sätestatule. Läbivaatamine teostatakse komisjoni ettepaneku põhjal.

8. EIP annab investeerimisrahastu komiteele teavet investeerimisrahastu eesmärkide saavutamisel tehtud edusammude kohta. AKV-ELi partnerluslepingu II lisa artikli 6b kohaselt kontrollitakse investeerimisrahastu üldiseid tulemusi 11. EAFi ühise vahe- ja lõppläbivaatamise käigus. Vaheläbivaatamise teostab sõltumatu väliseekspert koostöös EIPga ja selle tulemused tehakse investeerimisrahastu komiteele kättesaadavaks.

Artikkel 19

Kliimameetmete ja bioloogilise mitmekesisusega seotud kulutused

Kliimameetmete ja bioloogilise mitmekesisusega seotud kogukulutusi hinnatakse igal aastal vastu võetud programmdokumentide põhjal. Välistamata nende olemasolu korral täpsemate meetodite kasutamist, kohaldatakse EAFi raames eraldatud rahaliste vahendite suhtes OECD metoodikal (nn Rio markerid) põhinevat iga-aastast jälgimissüsteemi, mis on integreeritud liidu programmide tulemusjuhtimise olemasolevatesse meetoditesse, et kvantifitseerida kliimameetmete ja bioloogilise mitmekesisusega seotud kulutused, mis on registreeritud hindamistes ja iga-aastastes aruannetes, artiklis 9 osutatud tegevusprogrammide, üksikmeetmete ja erimeetmete tasandil.

Artikkel 20

Euroopa välisteenistus

Käesolevat määrust kohaldatakse kooskõlas otsusega 2010/427/EL.

Artikkel 21

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 2. märts 2015

Nõukogu nimel

eesistuja

D. REIZNIECE-OZOLA